

rådet, og som beskæftiger sig med tilvirkning af madvarer i autoriserede virksomheder, f.eks. salatlageri, bageri- og frugt- og grøntvirksomheder, samt i godkendte detailforhandlingsvirksomheder, f.eks. restaurationer, grillbarer, kantiner, slagtere, bage- og andre, der tilvirker levnedsmidler.

Det er ligeledes hensigten, at ovennævnte krav skal gælde for nyansatte personer mellem 18-20 år, idet det forventes, at denne aldersgruppe kan få dispensation for AMU-ordningens alderskrav på 20 år.

Kravet skal også gælde for ufraglærte selvstændige i ovennævnte virksomhedstyper, såfremt disse i forbindelse med det forestående forslag til ændring af AMU-ordningen bliver berettiget til økonomisk godtgørelse i undervisningsperioden.

Kravet skal i første omgang ikke gælde selvstændige og ansatte i virksomheder, som f.eks. købmandsforretninger, supermarkeder, grøntforretninger, kiosker, hvis disse forretninger ikke tilvirker levnedsmidler.

Den obligatoriske hygiejneundervisning skal således omfatte personer, der beskæftiger sig med forarbejdning og tilberedning af madvarer i en sådan grad, at det erfaringsmæssigt kan forårsage sundhedsmæssige problemer. D.v.s., at personer, som beskæftiger sig med den egentlige madlavningsproces, er omfattet af ordningen. Derimod er personer, der beskæftiger sig med tilvirkning af levnedsmidler i begrænset omfang, som f.eks. udskæring af brød, ost m.m., betjening af softcemaskiner og opvarmning af næsten serveringsklare produkter, ikke omfattet af ordningen. Ordningen omfatter heller ikke personer, der udelukkende er beskæftiget med servering, opvask, rengøring, kassefunktion, opstilling af varer o.l.

Der vil ikke blive stillet krav om, at selvstændige og personale på virksomheder, der på tilsvarende niveau og for tilsvarende personale selv gennemfører hygiejneundervisning, skal gennemføre den obligatoriske hygiejneuddannelse. Derved undgås unødvendige uddannelsesaktiviteter.

Uddannelsen vil i øvrigt være åben for de personer, som efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser har adgang til uddannelser etableret i henhold til loven.

Der er i dag ca. 95.000 personer, der er beskæftiget i fremstillingsvirksomheder, detailhandel, restaurations- og hotelvirksomhed, kantinevirksomhed og offentlig forplejning under levnedsmiddelovens rammer. Heraf er omkring 57.000 ikke faglærte ansatte, selvstændige og medhjælpende ægtefæller (fordelt som 41.500 ikke faglærte ansatte, 13.500 selvstændige, 2.000 medhjælpende ægte-

fæller). Det anslås, at omkring 30.000-35.000 af disse personer vil falde ind under de kriterier, som er skitseret ovenfor. Det anslås, at der er en udskiftning i personalet på ca. 10%, hvilket betyder, at der hvert år er omkring 3.500 nyansatte personer, for hvem der vil blive stillet krav om gennemførelse af uddannelse i levnedsmiddelhygiejne.

Det er hensigten at fastsætte bestemmelser om straf, jf. levnedsmiddelovens § 63, stk. 3, hvis uddannelse i levnedsmiddelhygiejne ikke gennemføres.

Nr. 3.

Ændringsforslaget skal ses i lyset af Rådets direktiv nr. 79/112/EØF om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne, hvorefter et levnedsmiddel ikke må tillægges egenskaber til forebyggelse, behandling og helbredelse af menneskelige sygdomme eller give indtryk af sådanne egenskaber. Direktivet åbner ikke mulighed for at tillade sådanne anprisninger, og den hidtidige bestemmelse har også været administreret i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet har påpeget, at foreneligheden af bestemmelsen i levnedsmiddelovens § 28, stk. 3, med grundlovens § 77 kan give anledning til tvivl. Dette skyldes, at grundlovens § 77 anses for at være til hinder for ordninger, hvorefter offentliggørelse af visse ytringer, herunder reklamer, som sådan er formelt forbudt og derfor kun lovlig, for så vidt forbudet gennembrødes af en tilladelse. Denne tvivl fjernes ved, at den hidtidige tilladelses- og dispensationsadgang afskaffes.

Afskaffelsen af tilsvarende bestemmelser er ligeledes sket ved en af de seneste ændringer af lægemiddelloven, hvor der på samme måde var hjemmel til, at Sundhedsstyrelsen, når særlige grunde talte derfor, kunne tillade visse former for reklamering.

Bortset fra denne ændring er § 28, stk. 3, uændret.

Nr. 4

I lovforslaget er medtaget et nyt stk. 4. Indsættelsen af bestemmelsen betyder, at der nu i loven er hjemmel til at implementere et eventuelt kommende EU-anprisningsdirektiv.

Nr. 5

Som et led i forenklingen og smidiggørelsen af det samlede autorisations- og godkendelsessystem på levnedsmiddelområdet får Levnedsmiddelstyrelsen delegeret kompetence til at autorisere, god-